Garip bir uyku düzenin var.

Çalışıyorum, uyku ölüm demek, kardeşi.

Hayır, uyku ölüm değil, uykuda öğrenir insan, uyku hayatın diğer yarısı.

Uyumak istemiyorum, çalışmak istiyorum, uyumanın getirdiği ağırlığı kaldıramıyorum.

Uyumayı küçümsüyorsun, rüyaları küçümsüyorsun, yalnızlığı da küçümsüyorsun.

Yalnızlığı küçümsemiyorum, çalışırken yalnızım.

Ama insanlar için çalışıyorsun.

Çalışmak istiyorum, ne uyku, ne rüyalar keyif veriyor.

Kendini uyanmaya şartlamışsın, insanların çalışarak uyanacaklarını düşünüyorsun.

Ben uyanmaya değil, uyanık kalmaya çalışıyorum.

Hayır, sevimsiz Buda, çalışarak uyanmak istiyorsun, dünyanın ucundan sarkmaya uğraşıyorsun.

İstediğim sadece kendimin farkında olacak kadar çalışmak.

İşte böyle öğrenilmez aradıkların.